

III Niedziela (A) Wielkanocy

Tekst Ewangelii (Łk 24,13-35): Tego samego dnia dwaj z nich byli w drodze do wsi, zwanej Emaus, oddalonej sześćdziesięciu stadiów od Jerozolimy. Rozmawiali oni z sobą o tym wszystkim, co się wydarzyło. Gdy tak rozmawiali i rozprawiali z sobą, sam Jezus przybliżył się i siedział z nimi. Lecz oczy ich były niejako na uwięzi, tak że Go nie poznali.

On zaś ich zapytał: «Cóż to za rozmowy prowadzicie z sobą w drodze?» Zatrzymali się smutni. A jeden z nich, imieniem Kleofas, odpowiedział Mu: «Ty jesteś chyba jedynym z przebywających w Jerozolimie, który nie wie, co się tam w tych dniach stało». Zapytał ich: «Cóż takiego?» Odpowiedzieli Mu: «To, co się stało z Jezusem Nazarejczykiem, który był prorokiem potężnym w czynie i słowie wobec Boga i całego ludu; jak arcykapłani i nasi przywódcy wydali Go na śmierć i ukrzyżowali. A myśmy się spodziewali, że On w jakiś sposób wyzwoli Izraela. Tak, a po tym wszystkim dzień już trzeci dzieje, jak się to stało. Nadto jeszcze niektóre z naszych kobiet przeraziły nas: były rano u grobu, a nie znalazły Jego ciała, wróciły i opowiedziały, że miały widzenie aniołów, którzy zapewniali, iż On żyje. Poszli niektórzy z naszych do grobu i zastali wszystko tak, jak kobiety opowiadały, ale Jego nie widzieli».

Na to On rzekł do nich: «O nierozumni, jak nieskoro są wasze serca do wierzenia we wszystko, co powiedzieli prorocy! Czy Mesjasz nie miał tego cierpieć, aby wejść do swej chwały?» I zaczynał od Mojżesza poprzez wszystkich proroków wykładać im, co we wszystkich Pismach odnosiło się do Niego. Tak przybliżyli się do wsi, do której zdążyli, a On okazał się, jakoby miał iść dalej. Lecz przymusili Go, mówiąc: «Zostań z nami, gdyż ma się ku

wieczorowi i dzie? si? ju? nachyli?».

Wszed? wi?c, aby zosta? z nimi. Gdy zaj?? z nimi miejsce u sto?u, wzi?? chleb, odmówi? b?ogos?awie?stwo, po?ama? go i dawa? im. Wtedy oczy im si? otworzy?y i poznali Go, lecz On znikn?? im z oczu. I mówili nawzajem do siebie: «Czy serce nie pa?a?o w nas, kiedy rozmawia? z nami w drodze i Pisma nam wyja?nia??» W tej samej godzinie wybrali si? i wrócili do Jerozolimy. Tam zastali zebranych Jedenastu i innych z nimi, którzy im oznajmili: «Pan rzeczywi?cie zmartwychwsta? i ukaza? si? Szymonowi». Oni równie? opowiadali, co ich spotka?o w drodze, i jak Go poznali przy ?amaniu chleba.

«Tego samego dnia»

Rev. D. Jaume GONZÁLEZ i Padrós
(Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj rozpoczynamy proklamacj? Ewangelii od s?ów: «Tego samego dnia [w niedziel?]]» (?k 24,13). Tak, wci?? jest niedziela. Pascha – jak mówi? – jest wielk? pi?dziesi?ciodniow? niedziel?. Ah, gdyby?my znali znaczenie tego dnia w ?yciu chrze?cijan! «S?uszenie zatem mo?na powiedzie? za autorem homilii z IV stulecia (Pseudo-Euzebiusz z Aleksandrii), ?e «dzie? Pana» jest «Panem dni». Niedziela jest bowiem dla chrze?cijan najstarszym i pierwszym dniem ?wi?tecznym (?wi?ty Jan Pawe? II). Niedziela jest dla nas niczym matczyne ?ono, ko?yska, celebracja, domowe ognisko czy te? pokarm pielgrzymi. Gdyby?my dostrzegli ?wiat?o i poezj? któr? ze sob? niesie! Wówczas by?my razem z m?czennikami pierwszych wieków wyznali: «Nie mo?emy ?y? bez niedzieli!».

Jednak, gdy dzie? Pa?ski traci swoj? donios?o?? w naszym ?yciu, tak?e „Pan dni” doznaje za?mienia, i stajemy si? pragmatyczni i „powa?ni” do tego stopnia, ?e ufamy tylko naszym projektom i przewidywaniom, planom i strategiom; wówczas, nawet sama wolno??, z któr? dzia?a Bóg jest dla nas motywem do zgorzenia i oddalenia. Ignoruj?c zadziwienie zamykamy si? na o?wiecaj?c? manifestacj? Bo?ej chwa?y, i wszystko przechodzi w zmierzch rozczarowania, niczym preludium niesko?czonej nocy, gdzie ?ycie wydaj? si? pot?pieniem na wieczn? bezsenno??.

Bez wątpienia, Ewangelia głoszona pośród niedzielnego zgromadzenia jest zawsze anielskim orędziem objaśniającym serca nierozumne, i nieskore do wierzenia (por. Łk 24,25), i dlatego jest delikatna, a nie wybuchowa, która raczej oświeca, a nie oślepia. Jest życiem Zmartwychwstałego, które Duch nam przekazuje w Słowie i wamym Chlebie, zawsze biorąc pod uwagę nasze wzdrowanie, kroczkami małymi i nie zawsze dobrze stawianymi.

Co niedziela wspominamy że Jezus «wszedł, aby zostać z nimi» (Łk 24,29), z nami. Rozpoznać Go dziś, chrześcijanie?